

Sygn. akt XI Ka 739/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 4 września 2013 r.

Sąd Okręgowy w Lublinie XI Wydział Karny Odwoławczy w składzie:

Sędzia SO Sławomir Kaczor

Protokolant: prot. Małgorzata Purc

po rozpoznaniu w dniu 4 września 2013 r.

sprawy J. D.

obwinionego z art. 119 § 1 kw

na skutek apelacji wniesionej przez obwinionego

od wyroku Sądu Rejonowego w Łukowie

z dnia 25 kwietnia 2013r. sygn. akt II W 822/12

uchyla zaskarżony wyrok i sprawę obwinionego J. D. przekazuje Sądowi Rejonowemu w Łukowie do ponownego rozpoznania.

XI Ka 739/13 UZASADNIENIE

J. D. obwiniony został o to, że w dniu 8 czerwca 2012r. w Ł. ul. (...) woj. (...) dokonał kradzieży rozdzielni elektrycznej i przewodu telekomunikacyjnego na łączną sumę strat 200 zł na szkodę W. P.

tj. o wykroczenie z art.119 § 1 k.w.

Wyrokiem z dnia 25 kwietnia 2013r. Sąd Rejonowy w Łukowie uznał obwinionego za winnego dokonania zarzuconego mu czynu i za to na podstawie art.119 § 1 k.w. wymierzył mu grzywnę w wysokości 200 zł; zwolnił obwinionego od ponoszenia kosztów postępowania wydatkami obciążając Skarb Państwa.

Od wyroku tego apelację wniósł obwiniony. Z treści wniesionego środka odwoławczego wynika, że skarżący kwestionuje poczynione w sprawie ustalenia faktyczne, dotyczące zarówno dokonania przez niego zarzuconego mu czynu jak też jego poczytalności, a nadto zarzuca naruszenie prawa do obrony polegające na nie reprezentowaniu go przez obrońcę wyznaczonego z urzędu.

W konkluzji obwiniony wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje.

Apelacja jest oczywiście zasadna.

Rację ma więc skarżący zarzucając, iż nie był reprezentowany przez ustanowionego dla niego obrońcę. Rzecz mianowicie w tym, że po ustanowieniu dla J. D. obrońcy z urzędu (k.21) nie nastąpiło cofnięcie jego wyznaczenia. W konsekwencji wyznaczony adwokat powinien być zawiadomiony o terminie rozprawy.

Zasadnie podnosi również obwiniony, iż Sąd Rejonowy nie przeprowadził uprzednio dopuszczonego dowodu z opinii biegłego lekarza psychiatrii J. C., pomimo, iż postanowienie zapadłe w omawianym przedmiocie nie zostało w żaden sposób zmienione.

Niezależnie od powyższego – co wynika z karty karnej J. D. dołączonej na etapie postępowania odwoławczego – wyrokiem Sądu Rejonowego w Łukowie z dnia 7 września 2011r. zapadłym w sprawie II K 1212/10, przeciwko obwinionemu warunkowo umorzono postępowanie karne o czyn z art.288 § 1 k.k., popełniony w warunkach art.31 § 2 k.k. (k.60). Zgodnie natomiast z opinią sądowno – psychiatryczną wywołaną w tej sprawie, u J. D. stwierdzono obniżenie sprawności funkcji intelektualnych do poziomu upośledzenia umysłowego stopnia umiarkowanego, skutkujące ograniczoną w stopniu znacznym poczytalnością, zaś wnioski taki biegli oparli na stwierdzonym w toku badania psychologicznego upośledzeniu sprawności jego funkcji poznawczych (k.64-69). W zaistniałej sytuacji dołączona do sprawy niniejszej opinia sądowno – psychiatryczna, nie poprzedzona badaniem psychologicznym obwinionego (k.25-28), nie może zostać uznana za kompletną, pomimo iż w zgodzie z regulacją art.42 § 2 k.p.w. do jej sporządzenia powołano wyłącznie biegłego lekarza psychiatrę.

Wreszcie trafnie zarzuca autor apelacji, iż poza zakresem uwagi Sądu Rejonowego pozostało to, że zgodnie z obdarzonymi wiarą tego sądu zeznaniami świadka W. B. do kradzieży przypisanej obwinionemu doszło około tydzień przed ujawnieniem skradzionych przedmiotów w posiadaniu J. D. (k.4v). Jakkolwiek obwiniony przyznał się do dokonania zarzucanego mu czynu tj. również do jego dokonania w dacie określonej w zarzucie, jednakże uznanie również jego wyjaśnień za wiarygodne jest tożsame z obdarzeniem wiarą dowodów sprzecznych, co przesądza o dowolnej ich ocenie. W konsekwencji ustalenie sądu I instancji jakoby obwiniony został zatrzymany po popełnieniu kradzieży, której dopuścił się w dniu jego zatrzymania, nie podlega ochronie art.7 k.p.k. w zw. z art.8 k.p.w.

Z tych powodów zaskarżony wyrok podlega uchyleniu. Przy ponownym rozpoznaniu sprawy Sąd Rejonowy uwzględni wyżej poczynione uwagi, a w pierwszej kolejności dopuści dowód z opinii psychiatrycznej obwinionego zlecając również przeprowadzenie jego badania psychologicznego.

Mając powyższe na uwadze Sąd Okręgowy na podstawie art.437 § 2 k.pk. w zw. z art.109 § 1 k.p.w. orzekł jak w wyroku.